

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11476 *Reial decret llei 4/2016, de 2 de desembre, de mesures urgents en matèria financera.*

I

En els últims anys el sector financer espanyol ha experimentat una profunda transformació. Els resultats positius són evidents atès que les entitats financeres espanyoles han superat les proves desenvolupades per l'Autoritat Bancària Europea i han tornat a complir la funció primordial que tenen encomanada, és a dir, la canalització de l'estalvi en inversió, que es fa patent en la recuperació de fluxos positius de crèdit a l'economia real.

No obstant això, alguns dels protagonistes de la recuperació i transformació del sector financer espanyol, el FROB i la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (d'ara endavant, SAREB) requereixen determinades modificacions puntuals del seu règim jurídic la urgència de les quals ve justificada per raons d'interès públic.

Paral·lelament, a la Unió Econòmica i Monetària s'està desenvolupant el projecte d'Unió Bancària, un dels elements fonamentals del qual és l'existència d'una autoritat comuna de resolució, el Mecanisme Únic de Resolució. Per garantir el compliment dels seus fins, i de manera transitòria, els estats membres han de posar a disposició de la Junta Única de Resolució un finançament pont fins que s'assoleixi la plena mutualització del Fons únic de resolució.

Aquest Reial decret llei consta de 3 articles, en els quals es regulen determinats aspectes relacionats amb el Fons únic de resolució, amb el règim comptable específic de SAREB i amb el termini de desinversió pel FROB en les entitats en les quals participa.

II

Pel que fa a l'article 1, la Unió Bancària és en l'actualitat un dels projectes més rellevants per aprofundir en la integració dels estats membres de la Unió Econòmica i Monetària. Entre els objectius de la Unió Bancària s'inclou reduir la fragmentació dels sistemes bancaris europeus i acabar amb el vincle entre risc bancari i sobirà per tal de reduir la probabilitat de noves crisis financeres.

Un dels pilars del projecte d'Unió Bancària és el Mecanisme Únic de Resolució, en vigor des de 2015. Aquest Mecanisme té encomanada la resolució de les entitats financeres dels estats membres que formen part de la Unió Bancària.

El Mecanisme Únic de Resolució es recolza en el Fons únic de resolució, que va entrar en funcionament l'1 de gener de 2016 i ha de ser dotat progressivament per les contribucions bancàries durant un període transitori que tindrà lloc entre 2016 i 2024, fins a assolir una mida equivalent a l'1% dels dipòsits garantits.

Inicialment, el Fons estarà compartimentat per països i s'ha d'anar mutualitzant progressivament al llarg d'un període de vuit anys. El 8 de desembre de 2015, l'ECOFIN va acordar que els estats membres participants en la Unió Bancària posessin a disposició de la Junta Única de Resolució una facilitat de préstec per garantir el finançament suficient del Fons únic de resolució. Aquestes facilitats de préstec individuals únicament s'han d'utilitzar com a mecanisme d'última instància.

L'autorització al ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat per signar el contracte de facilitat de préstec amb la Junta Única de Resolució i l'habilitació a la Secretaria General del Tresor i Política Financera per efectuar les operacions derivades d'aquest contracte

s'ha de fer de manera urgent ja que el termini límit per a la signatura d'aquest acord de facilitat de préstec va concloure el passat setembre de 2016, i el Regne d'Espanya és un dels escassos estats membres pendents de subscriure el contracte amb la Junta Única de Resolució. Es considera, per tant, que concorren els supòsits d'extraordinària i urgent necessitat de l'article 86 de la Constitució espanyola.

III

En relació amb l'article 2, la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, va preveure que la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA (SAREB), hauria de complir les obligacions generals de formulació de comptes anuals amb les especificitats necessàries per assegurar la consistència dels principis comptables que li siguin aplicables amb el mandat i els objectius generals de la societat que estableix la Llei esmentada i els que es fixin reglamentàriament.

En el marc d'aquest règim, l'esmentada Llei 9/2012, de 14 de novembre, va habilitar el Banc d'Espanya per fixar un marc de valoració de la cartera de SAREB, que es va concretar mitjançant una circular. Sense alterar el fons d'aquest marc, la present modificació especifica més concretament l'esquema de registre de les eventuals minusvalideses resultants de l'aplicació de la normativa comptable que s'ha de fer en el patrimoni net de la societat.

Mitjançant aquesta forma de registre s'assegura que el seu règim comptable és coherent amb el mandat de desinversió a llarg termini que ha de desenvolupar SAREB i que es va considerar en el Memoràndum d'entesa sobre condicions de política sectorial financera acordat amb les autoritats internacionals. Els efectes de l'aplicació d'aquesta norma s'han de tractar comptablement com a canvi de criteri comptable.

L'extraordinària i urgent necessitat de la reforma obeeix al fet que la volatilitat de l'evolució del mercat immobiliari ja ha tingut un impacte en els comptes de l'entitat, fet que ha obligat a dur a terme modificacions estructurals. Si abans del tancament de comptes de 2016 no es prenen mesures, aquesta volatilitat tornaria a tenir un impacte seriós, amb les conseqüències jurídiques que això implica, i a comprometre la viabilitat a mitjà termini de l'entitat. Tot això suposaria un incompliment sobrevingut de les condicions del Memoràndum d'entesa i una inconsistència greu amb el mandat i els objectius generals de la SAREB.

IV

L'article 3 d'aquest Reial decret llei modifica la disposició transitòria primera de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, amb la finalitat d'ampliar els terminis per a la desinversió en empreses participades.

L'article 31.4 de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, establia un termini màxim de cinc anys, a comptar de la data de la seva subscripció o adquisició, per a la desinversió pel FROB de les accions ordinàries o aportacions al capital social que hagi adquirit en el marc dels processos de reestructuració i resolució.

Si bé la Llei 9/2012, de 14 de novembre, ha estat derogada en la seva pràctica totalitat per la Llei 11/2015, de 18 de juny, aquella segueix sent aplicable als procediments de reestructuració i resolució iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest últim text legal.

La conseqüència de la subsistència transitòria d'aquest règim és que el FROB ha de procedir a la desinversió en les entitats en les quals participa en un termini de temps determinat, el que queda per complir-se dels esmentats cinc anys, que és manifestament insuficient, ja que les exigències normatives i tècniques i l'experiència demostren que els processos de desinversió d'aquest tipus d'entitats requereixen un període de temps superior a un any.

La desinversió d'aquestes entitats en el termini esmentat dificultaria seriosament el compliment d'un dels objectius principals de la resolució, que és assegurar la utilització més eficient dels recursos públics, atès que s'hauria de produir amb rapidesa i al marge de les condicions del mercat. I és precisament aquest risc el que justifica l'extraordinària i urgent necessitat de la mesura i, per tant, la seva adopció mitjançant reial decret llei.

Per tant, la modificació proposada amplia el termini de desinversió en dos anys addicionals, des dels cinc actuals fins als set, amb la possibilitat que, si és necessari per complir millor els objectius de la resolució, aquest termini l'ampliï novament el Consell de Ministres.

V

La part final d'aquest Reial decret llei consta d'una disposició derogatòria única, en la qual s'ordena la derogació de totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei i dues disposicions finals que regulen, respectivament, els títols competencials en virtut dels quals s'adopta el Reial decret llei i el seu règim d'entrada en vigor, que tindrà lloc el dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

VI

En el context assenyalat a l'apartat I d'aquesta exposició de motius, és de capital importància garantir sense dilació l'efectivitat de la reforma en els tres àmbits descrits, tal com s'ha exposat en l'explicació de cadascun d'aquests.

Per tot això, en les mesures que adopta aquest Reial decret llei concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitador per recórrer a aquesta figura normativa.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 2 de desembre de 2016,

DISPOSO:

Article 1. Habilitació al ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat per a la concessió d'una facilitat de préstec a la Junta Única de Resolució per a la cobertura de les necessitats transitòries del Fons únic de resolució.

1. S'autoritza el ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat per signar l'Acord de facilitat de préstec entre el Regne d'Espanya i la Junta Única de Resolució, pel qual es posa a disposició de la Junta Única de Resolució un import de fins a 5.291.000 milers d'euros, com a mecanisme de suport comú durant el període transitori del Fons únic de resolució. Les condicions d'aquesta facilitat de préstec s'han d'ajustar a les acordades pels estats membres. S'autoritza igualment el ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat per modificar la facilitat de préstec, inclòs el seu import, així com per concedir un altre tipus de finançament pont a la Junta Única de Resolució que es pugui acordar en el marc de l'esmentat període transitori.

2. S'habilita la Secretaria General del Tresor i Política Financera per gestionar aquesta facilitat de préstec i, en general, les que es puguin concedir com a finançament pont, perquè porti a terme les operacions i els desemborsaments necessaris amb càrrec a operacions de tresoreria. Els desemborsaments tenen la consideració d'operacions no pressupostàries, i s'han d'imputar al pressupost de despeses de l'Administració General de l'Estat en cada exercici les operacions de desemborsament que s'efectuïn entre l'1 de desembre de l'exercici anterior i el 30 de novembre de l'exercici corrent, per a la qual cosa s'han de portar a terme les modificacions pressupostàries que siguin oportunes. Els reintegraments s'han d'imputar al pressupost d'ingressos de l'Administració General de l'Estat de l'exercici en què es produeixin.

Article 2. *Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

Es modifica la lletra c) de l'apartat 10 de la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, que queda redactada en els termes següents:

«c) Les correccions valoratives que siguin necessàries per aplicar la lletra b) anterior s'han de calcular per unitats d'actius. A aquest efecte, es considera unitat d'actius cada categoria d'actius individualment descrits a l'article 48.1 del Reial decret 1559/2012.

Les correccions valoratives de les unitats d'actius, netes del seu efecte fiscal, s'han de reconèixer en el balanç amb càrrec a un compte de l'epígraf "Ajustos per canvi de valor", dins del patrimoni net. El saldo deutor d'aquest compte s'ha d'imputar al compte de pèrdues i guanys quan el resultat de l'exercici sigui positiu, per la totalitat d'aquest import. A aquests efectes, s'ha de considerar el benefici abans d'impostos de la companyia sense considerar l'eventual rèdit de la retribució del finançament subordinat.

Els ajustos a què es refereix el paràgraf anterior pendents d'imputar al compte de pèrdues i guanys no s'han de considerar patrimoni net als efectes de la reducció obligatòria de capital social i de la dissolució obligatòria per pèrdues, d'acord amb el que disposa la regulació legal de les societats de capital.»

Article 3. *Modificació de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.*

L'apartat 1 de la disposició transitòria primera de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, queda redactat de la manera següent:

«Disposició transitòria primera. *Règim aplicable a determinats procediments de reestructuració, recuperació i resolució.*

1. Els procediments de reestructuració i resolució iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei, així com totes les mesures accessòries que els hagin acompanyat, inclosos els instruments de suport financer i la gestió d'instruments híbrids, es continuen regulant, fins a la seva conclusió, per la normativa aplicable anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

No obstant això, en els procediments de reestructuració i resolució que preveu el paràgraf anterior el termini a què es refereix l'article 31.4 de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, és de 7 anys. Aquest termini es pot ampliar per acord del Consell de Ministres adoptat a proposta del ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat i previ informe del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i del FROB, quan es consideri necessari per complir millor els objectius de la resolució.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat les competències sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit i la banca i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 2 de desembre de 2016.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY